

Arrest

nr. 334 326 van 15 oktober 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. VANDEWALLE
Koopvaardijlaan 13
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Palestijnse origine te zijn, op 7 april 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 maart 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 juli 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 september 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. VANDEWALLE.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u afkomstig uit Khan Younis, op de Gaza-strook en bent u van Palestijnse origine. Rond september 2022 verliet u Gaza omdat de economische situatie er voor u uitzichtloos was en u geld nodig had voor de medische behandeling van uw moeder en vader. U reisde via Egypte, Turkije en ging dan naar Griekenland, waar u aankwam op het eiland Samos. Hier werd u gearresteerd en verplicht een asielerzoek in te dienen op 5 november 2022. U verbleef in afwachting van uw beslissing in een opvangcentrum op het eiland. Nadat u er de vluchtelingenstatus verkreeg, diende u het centrum te verlaten en reisde u enkele dagen naar Matalini, echter hier vond u geen werk en woonst en u reisde door naar Kreta. U verkreeg hier uw verblijfsvergunning en reispas, echter pas een jaar na uw positieve beslissing. Ook in Kreta zocht u werk en woonst, maar werd niet geholpen door de bevoegde instanties. Soms kon u enkele dagen per maand in het zwart werken en u sliep in verlaten woningen. U verbleef altijd samen met vijf andere vluchtelingen en via hen vond u een advocaat die poogde met de gemeente te spreken om jullie werk en woonst te bezorgen, echter dit mislukte. Omwille van uw benauwde socio-economische situatie en het vele racisme in Griekenland besloot u er weg te gaan. U verliet Griekenland in juli 2023 en reisde via het vliegtuig naar België. Hier dient u een verzoek om internationale bescherming in op 13 juli 2023.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten neer: uw originele UNRWA-kaart, kopie van uw Palestijnse identiteitskaart, kopie van uw Palestijnse paspoort, uw originele geboorteakte, origineel attest van UNRWA, foto's van uw verblijf in Griekenland en kopieën van dakloosheidsattesten in Griekenland. Na het persoonlijk onderhoud stuurt uw advocaat nog foto's door van uw mishandeling door de politie in Griekenland, kopie van uw Griekse verblijfsvergunning en reispas en kopieën van attesten van hulp door UNRWA.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofdte kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

U haalt aan stress en mentale druk te ervaren gegeven de situatie waarin uw familie zich bevindt in Gaza (zie CGVS, p.3). Tevens zegt u dat eventuele tegenstrijdigheden in uw relaas te wijten zouden zijn aan de psychologische druk waaronder u zou staan (zie CGVS, p.4 en 15). U legt hier echter geen enkel medisch attest van voor en zegt niet in behandeling te zijn (zie CGVS, p.3). U zou wel al meermaals gevraagd hebben naar een psycholoog maar tevergeefs (zie CGVS, p.3). U komt hier evenwel niet verder dan het uiten van blote beweringen zowel wat betreft uw mentale problemen alsook uw herhaalde vraag naar hulp. Gezien uw eigen verklaringen dat u in het opvangcentrum waar u verblijft wel al herhaaldelijk naar de bijstand van een psycholoog heeft gevraagd, is het geenszins aannemelijk dat u hiervan dan geen enkel document kan voorleggen. U werd bovendien reeds bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) naar eventuele elementen of omstandigheden gevraagd die een invloed zouden kunnen hebben op uw deelname aan de procedure om internationale bescherming, doch u liet na gewag te maken van eventuele psychologische of fysieke problemen en stelde daarentegen uitdrukkelijk dat er geen zulke elementen of omstandigheden aanwezig waren (zie DVZ, bijzondere procedurele noden). Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS kon bovendien niet worden opgemaakt dat u omwille van de door u beweerde mentale problemen het moeilijk had om bepaalde vragen te beantwoorden. U begreep alle vragen en gaf ter zake zonder aarzeling of lange pauzes antwoord. Bijkomend kan nog worden opgemerkt dat er halverwege door het CGVS een pauze werd voorzien (zie CGVS, p.10). U vroeg zelf niet om bijkomende pauzes. Er bleek tijdens het persoonlijk onderhoud niet dat bijzondere steunmaatregelen aangewezen waren. Het onderhoud verliep verder in normale omstandigheden en ook uw advocaat maakte geen opmerkingen over het verloop van de persoonlijke onderhouds (zie CGVS, p.15 en 16).

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980.

Uit de elementen die voorhanden zijn (nl. de Eurodac Marked-Hit alsook uw eigen verklaringen), blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Deze vaststelling wordt door u niet weerlegd.

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C 163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigten van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,...

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een "bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid" moet worden bereikt, wat slechts het geval is "wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid" [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén "zeer verregaande materiële deprivatie" teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie niét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigten van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigten [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Het Commissariaat-generaal is zich bewust van het gegeven dat diverse bronnen en rapporten waarop het acht vermag te slaan sinds enkele jaren een problematisch en precair beeld beschrijven op het vlak van de levensomstandigheden van begunstigten van internationale bescherming in Griekenland. Deze situatie wordt mee ingegeven door het Griekse politieke en socio-economische klimaat, en brengt voor (terugkerende) statushouders meer bepaald met zich mee dat zij zich geconfronteerd kunnen zien met administratieve complicaties bij de afgifte of hernieuwing van elementaire documenten die op hun beurt de toegang tot basisvoorzieningen (huisvesting, voedsel, hygiëne, medische zorgen) kunnen bemoeilijken (zie: Country Report: Greece. Update 2023, gepubliceerd door AIDA/ECRE d.d. 6/2024 en beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. juni 2022 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2022/06/24/verslagfeitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-juni-2022>; Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL d.d. maart 2024 en beschikbaar op https://rsaagean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf; en Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. september 2024 en beschikbaar op Ambtsbericht).

Echter, de commissaris-generaal is van oordeel dat deze informatie niet toelaat om te concluderen dat een (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland er op systematische wijze in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie verkeert of zal terechtkomen die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Het Commissariaat-generaal heeft in dit verband overigens evenmin kennis van jurisprudentie van bijvoorbeeld het Europees Hof voor de Rechten van de Mens of arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in deze zin.

Het Commissariaat-Generaal is derhalve van mening dat, hoewel een grotere voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij het onderzoek naar de levensomstandigheden van begunstigten van internationale bescherming in Griekenland en de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° in een aantal gevallen niet aan orde zal zijn, een individuele analyse noodzakelijk blijft. Het Commissariaat-Generaal besteedt hierbij in het bijzonder aandacht voor het bestaan van een verhoogde kwetsbaarheid van de verzoekers, aan hun

individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

Volgens de gegevens in het administratief dossier werd u op 23 december 2022 de vluchtelingenstatus toegekend in Griekenland en verkreeg u er tevens verblijfsdocumenten als statushouder (zie aanvraag derde landen, map landeninformatie). De landeninformatie aangehaald in voorliggend verzoekschrift bevestigt dat verblijfsvergunningen gekoppeld aan de vluchtelingenstatus drie jaar geldig zijn (AIDA- rapport, update 2023, p. 243). Derhalve moet aangenomen worden dat uw Griekse verblijfsdocumenten minstens geldig zijn tot 22 december 2025, hetgeen ook bevestigd wordt door de documenten die u neerlegt. Aangezien, gelet op het bovenstaande, met reden aangenomen kan worden dat zijn internationale beschermingsstatus in Griekenland nog steeds geldig is en u nog steeds over uw originele verblijfsvergunning en reispas beschikt, wijst niets er op dat u niet zou kunnen terugkeren naar Griekenland en niet opnieuw zou worden toegelaten tot Griekenland.

U haalt voorts geen redenen aan waar uit kan worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, weerlegt.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met bepaalde moeilijkheden op het vlak van werkgelegenheid en huisvesting, voldoet deze situatie niet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie. Hoewel dergelijke moeilijkheden een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan immers niet worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.

Zo verklaarde u dat het in Griekenland moeilijk was om (vast) werk te vinden en u de meeste tijd werkloos was (zie CGVS, p.7). Uit uw verklaringen blijkt echter wel degelijk dat u toegang had tot de arbeidsmarkt in Griekenland. Zo werkte u vaak één à twee dagen per week, weliswaar in het zwart (zie CGVS, p.7). Uit niets blijkt dus dat u bij terugkeer naar Griekenland er niet opnieuw toegang tot de arbeidsmarkt zou hebben om in uw (financiële) noden te kunnen voorzien. Uit objectieve informatie blijkt bovendien dat personen die na 31 december 2020 een aanvraag voor internationale bescherming indienen in Griekenland automatisch een AFM-nummer krijgen wanneer ze hun kaart als verzoeker van internationale bescherming krijgen (Cfr. Begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Toegang tot documenten en sociaaleconomische rechten, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, p. 18, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaeegean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; Greece Refugee Info, 17 november 2022, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985668588951>). Het CGVS wijst erop dat het fiscaal registratienummer toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het fiscaal registratienummer (AFM) blijft geldig zolang de verblijfsvergunning (ADET) ook geldig is (Ibidem). Als de verblijfsvergunning (ADET) verloopt, wordt het fiscaal registratienummer (AFM) gedeactiveerd totdat de verblijfsvergunning (ADET) wordt verlengd (Ibidem).

In dit geval hebt u uw verzoek om internationale bescherming na 31 december 2020 ingediend. Daarom moet worden opgemerkt dat u, toen u in Griekenland was, een fiscaal registratienummer had waarmee u toegang had tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Dit bevestigt u zelf ook (zie CGVS, p.10). Het Commissariaat-generaal is daarom van mening dat u bepaalde stappen hebt kunnen ondernemen om werk te vinden en in uw levensonderhoud te voorzien. Echter er dient opgemerkt te worden dat u in Griekenland niet al de van u te verwachten stappen heeft gezet om er de kans op werk te vergroten. Immers gevraagd naar welke stappen uzelf ondernam om tot werk te komen, geeft u zelf aan niet geregistreerd te zijn als werkzoekende of enig interimkantoor te hebben bezocht (zie CGVS, p.8). U komt niet verder dan te zeggen dat u 'de arbeidskantoren van de overheid' aansprak, maar ze u daar gewoon wegstuurden daar u geen Griek was (zie CGVS, p.7). Voorts zegt u naar kantoren binnen fabrieken geweest te zijn, echter u kan geen enkele naam van zo'n dergelijke fabriek opgeven en wederom komt u ook hier niet verder dan zeggen dat ze u wegstuurden daar u een Arabier bent (zie CGVS, p.8). Gevraagd of u eventueel werk via andere Palestijnse kennissen kon vinden, antwoordt u wederom zeer algemeen en stereotiep als zou 'geen enkele Palestijn die er woont, een job hebben' (zie CGVS, p.8). Ten slotte gevraagd naar een eventuele registratie als werkzoekende, zegt u dat u zelfs geen afspraak kon maken bij de gemeente, en als u een tolk meenam deze werd uitgeschieden aan het onthaal en u wederom zonder meer werd buitengejaagd (zie CGVS, p.8). Het feit dat u telkenmale niet verder komt dan te zeggen dat u overal zomaar werd

weggestuurd omdat u een Arabier was, zelfs door de bevoegde instanties en u hierbij geen bijkomende verklaringen kan geven terwijl u telkens in concreto werd bevraagd naar de door u gezette stappen, alsook dat alle Palestijnen die in Griekenland verblijven geen werk hebben, maakt het CGVS van oordeel dat deze verklaringen van uwwege weinig doorleefd en weinig geloofwaardig overkomen. Dat u zich niet liet registreren als werkzoekende, u geen interimkantoren hebt bezocht en uw verklaringen aangaande de geweigerde hulp vanwege de instanties niet geloofwaardig worden geacht, doet dan ook besluiten dat u niet de van u verwachte stappen heeft gezet om in Griekenland uw kans op het vinden van werk te vergroten.

Daar waar u verklaarde dat u als begunstigde van internationale bescherming dakloos was en u altijd in verlaten woningen verbleef (zie CGVS, p.8), dient er vooreerst opgemerkt te worden dat u tegenstrijdig te noemen bent in uw verklaringen aangaande uw woonst in Griekenland, waardoor er moeilijk geloof gehecht kan worden aan het feit als zou u gedurende uw gehele verblijf in Griekenland dakloos zijn geweest. Immers u verklaart dat u bij aankomst in het opvangcentrum van Samos verbleef, en hier werd buitengezet nadat u uw vluchtelingenstatus en verblijfsvergunning verkreeg (zie CGVS, p.6). U zou naar eigen zeggen dit document pas ontvangen hebben in mei of juni 2023, waardoor het CGVS hieruit afleidt dat u tot dan in het opvangcentrum verbleef (zie CGVS, p.7). Echter even later tijdens het persoonlijk onderhoud verklaart u dan weer dat u de verblijfsvergunning pas verkreeg in Kreta, toen u reeds het opvangcentrum had verlaten (zie CGVS, p.7). U biedt met andere woorden geen zicht op de duur van uw verblijf in het opvangcentrum waardoor het CGVS twijfels heeft aangaande uw woonstsituatie in Griekenland. Bovendien moet worden vastgesteld dat u hier bovendien niet al de van u te verwachten stappen heeft gezet om er de kans op het bekomen van een woonst te vergroten. Immers waar er vooreerst reeds getwijfeld wordt aan de lengte van uw verblijf in het opvangcentrum en aldus de mogelijkheden die u had om uw vertrek voor te bereiden en woonst te zoeken, werd u bovendien gevraagd naar de concrete stappen die u zou hebben ondernomen om aan een woonst te geraken, alwaar u ontwijkend op antwoordt en begint over uw pogingen om aan werk te geraken (zie CGVS, p.9). U stelt dat u met behulp van een advocaat de gemeente, waar u verbleef, zou hebben aangesproken voor hulp maar er geen woningen waren voor u (zie CGVS, p.9). Ook zou u bij universiteiten naar advertenties voor woonst hebben gekeken, echter aangezien u geenszins de doelgroep van deze advertenties betreft, is dit weinig nuttig te noemen (zie CGVS, p.9). Dat u niet verder kan duiden of u bij de bevoegde instanties in eigen persoon bent langs geweest en nergens aanhaalt in uw verklaringen als zou u immokantoren hebben bezocht, stelt het CGVS vast dat u niet de van u verwachte stappen hebt ondernomen om aan woonst te geraken, waardoor uit niets blijkt dat u bij terugkeer naar Griekenland geen toegang tot huisvesting zou kunnen krijgen.

Bovendien blijkt dat u een ondernemende en zelfredzame man bent die (al dan niet met de hulp van derden) financiële mogelijkheden had. Zo maakte u sinds de toekenning van uw internationale beschermingsstatus in Griekenland meerdere reisbewegingen waarbij u vanuit Samos naar Matalini reisde, verder naar Athene reisde om er uw Griekse verblijfskaart en reispas te gaan ophalen, nadien nog in Kreta verbleef en u uiteindelijk naar België reisde met het vliegtuig (zie CGVS, p.6,7 en 10). Ook blijkt dat u in België reeds werk hebt gevonden en u samen met andere collega's in een appartement verblijft (zie CGVS, p.3). U geeft zelf aan dat u gedurende uw verblijf in Griekenland ook financiële hulp kreeg van uw familieleden, meer bepaald uw tante (zie CGVS, p.9). Aansluitend kan er nog op gewezen worden dat u tevens in Griekenland over een min of meer uitgebreid netwerk beschikte dat u ondersteunde. Zo blijkt onder meer dat u nadat u in Griekenland een internationale beschermingsstatus werd toegekend, u door kennissen werd verteld waar u uw documenten kon bekomen (zie CGVS, p. 7). Kennissen regelden ook een advocaat voor u om bij de gemeente naar werk en onderdak te vragen (zie CGVS, p.9) en u geeft ten slotte aan dat u samen met vijf andere vrienden ergens verbleef en jullie elkaar financieel steunden (zie CGVS, p.9). Bijgevolg blijkt uit niets dat u bij terugkeer naar Griekenland niet opnieuw door uw netwerk zou gesteund worden.

Uit bovenstaande vaststellingen dient er besloten te worden dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u als persoon die er internationale bescherming geniet niet voldoende zelfredzaamheid aan de dag zou kunnen leggen om moeilijkheden die gepaard gaan met een integratie in de Griekse samenleving het hoofd te bieden.

Daarenboven blijkt uit uw verklaringen dat Griekenland niet uw eindbestemming was. Zo verklaarde u dat u bij uw vertrek uit Gaza reeds van plan was om naar België te komen (zie CGVS, p. 6). Uit dergelijke verklaringen kan geenszins een wil en intentie om in Griekenland een duurzaam leven en een toekomst uit te bouwen, worden afgeleid.

Waar u nog aanhaalde bij DVZ niet te weten of u al dan niet over een nummer bij de sociale zekerheid (AMKA) beschikt (zie DVZ, vragenlijst M-status Griekenland) en u ook bij het CGVS niet lijkt te weten of u dit al dan niet in uw bezit heeft (zie CGVS, p.9 en 10) wijst het Commissariaat-generaal erop dat personen die internationale bescherming genieten, om een sociale zekerheidsnummer (AMKA) te verkrijgen, zich binnen een maand na de afgifte van hun verblijfsvergunning (ADET) naar een dienstverleningscentrum voor de burger moeten begeven om hun voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA) om te zetten in een sociaalzekerheidsnummer (AMKA). Objectieve informatie wijst niet op bijzondere problemen bij het voltooien van deze procedures (AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socio-economic rights , gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, blz. 19, maart 2023, beschikbaar op :

https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL in maart 2024 (beschikbaar op: https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf).

Deze informatie toont aan dat zelfs als u deze stappen niet had ondernomen, en als u dus de stappen moet ondernemen die nodig zijn in geval van terugkeer om er een te verkrijgen, u niet verstoken zou zijn van toegang tot gratis gezondheidszorg, op voorwaarde dat u naar een openbaar ziekenhuis of medisch centrum gaat ("If you do not have an AMKA, but you have a prescription from a doctor at a public hospital or medical centre, even if it is hand written, you can get your medicines for free from the pharmacy at the hospital where the doctor provided the prescription") UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare, beschikbaar op : <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare/>; AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op :

https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Refugee.info Greece - Health care without a social security number (PAAYPA or AMKA) van 29 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985632313623>). Psychologische en psychiatrische gezondheidszorg is ook gedekt: mensen die noch een voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA), noch een sociaalzekerheidsnummer (AMKA) hebben, kunnen gratis psychiatrische en neurologische geneesmiddelen krijgen als deze worden voorgeschreven door een psychiater of neuroloog die werkzaam is in een openbaar of particulier ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorgeenheden of -centra (UNHCR - Information Guide for Beneficiaries of International Protection - beschikbaar op : https://migrant-integration.e.c.europa.eu/system/files/2023-10/Information%20Guide%20for%20Beneficiaries%20of%20International%20Protection_Eng.pdf).

Bijgevolg, en gelet op het feit dat u zich niet beroept op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen (zie supra), is het Commissariaat-Generaal van oordeel dat u niet hebt aangetoond dat u, in geval van terugkeer naar Griekenland, zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.

Waar u zich beperkt tot de algemene verwijzing dat begunstigen van internationale bescherming in Griekenland het slachtoffer worden van discriminatie, racisme of haatmisdrijven waarvoor er géén bescherming voorhanden zou zijn (zie CGVS, p.14), volstaat dit niet om het vermoeden met betrekking tot de eerbiediging van uw grondrechten en aanwezigheid van een effectieve en gelijkwaardige bescherming te weerleggen. U maakt géén melding van concrete, soortgelijke incidenten die u persoonlijk zijn overkomen als begunstigde van internationale bescherming, laat staan van het gegeven dat u zich als gevolg hiervan zou hebben moeten wenden tot de daar aanwezige autoriteiten. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij terugkeer.

Waar u ten slotte verwijst naar de mishandeling door de politie die u onderging bij aankomst (zie CGVS, p.15 en 16), dus vooraleer er u de status internationale bescherming werd verleend, moet worden opgemerkt dat deze feiten zich situeren op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context. Bijgevolg is deze situatie niet zonder meer representatief voor de kwalificatie en beoordeling van uw situatie als begunstigde van internationale bescherming nadien, aan wiens status, overeenkomstig het recht van de Unie, diverse rechten en voordelen verbonden zijn.

Wat uw situatie als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland betreft, moet daarenboven worden benadrukt dat u geen concrete, soortgelijke ervaringen doet gelden.

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard."

Uw documenten vermogen geenszins bovenstaande beslissing in positieve zin om te buigen. Immers de door u neergelegde identiteitsdocumenten en documenten van Gaza tonen hoogstens uw identiteit en herkomst aan alsook uw situatie in Gaza, zaken dewelke geen invloed hebben op bovenstaande beslissing.

Aangaande de foto's van uw verblijf in Griekenland in het opvangcentrum dient er opgemerkt te worden dat deze betrekking hebben op de situatie vooraleer er u internationale bescherming werd verleend, en moet worden opgemerkt dat deze feiten zich situeren op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context. Bijgevolg is deze situatie niet zonder meer representatief voor de kwalificatie en beoordeling van uw situatie als begunstigde van internationale bescherming nadien.

Aangaande de foto's van uw hoofd die de mishandeling door de politie moeten aantonen, dient er vooreerst te worden vastgesteld dat hieruit weinig kan worden afgeleid. Ten eerste is het überhaupt niet mogelijk uit deze foto's een kwetsuur af te leiden, en zelfs indien dit het geval was, kunnen deze foto's geenszins de oorzaak en/ of dader(s) van deze mogelijke kwetsuur duiden.

Ten slotte zijn er nog de dakloosheidsattesten die u neerlegt. Echter hier valt enkel uit op te maken dat u gedurende een welbepaalde tijd in huisvesting zonder water en elektriciteit zat (zie vertaling documenten toegevoegd aan documentenmap) en vormt dus geen bewijs als zou u gedurende uw gehele verblijf in Griekenland onafgebroken op straat hebben verbleven. Aldus kunnen deze documenten bovenstaande vaststellingen niet wijzigen.

C. Conclusie

*Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.
Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar Gaza.”*

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker beroept zich in wat zich aandient als een enig middel op de:

- “- Schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet ;*
- Schending van het artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet ;*
- Schending van de artikelen 57/6 van de Vreemdelingenwet ;*
- Schending van het artikel 3 EVRM ;*
- Schending van het artikel 4 EU-Handvest van de Grondrechten ;*
- Schending van het art. 62 van de Vreemdelingenwet – schending van de materiële motiveringsverplichting ;*
- Schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen ;*
- Schending van de zorgvuldigheidsverplichting ;*
- Schending van het redelijkheidsbeginsel.”*

Verzoeker vangt zijn betoog aan met enkele algemene, theoretische beschouwingen inzake de toepassing van het zorgvuldigheidsbeginsel, het evenredigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet).

Verzoeker wijst op een aantal arresten die de Raad in het verleden velde en waarin niet-ontvankelijkheidsbeslissingen wegens een beschermingsstatus in een andere EU-lidstaat werden vernietigd wegens een in een andere EU-lidstaat opgelopen trauma en voert aan:

“Verzoeker wenst erop te wijzen dat hij tot bloedens toe geslagen werd door de politie in Griekenland. Hij werd nadien opgevangen door artsen zonder grenzen en gehecht, hij bracht hiervan foto's bij.

Dit is een ernstig trauma voor verzoeker! Als u aankomt in een land waar uw eerste contact met de autoriteiten is dat zij een open wonde in het hoofd slaan is, nadat u een levensgevaarlijke tocht op zee heeft moeten doorstaan, is dit alles behalve oké.

Het CGVS wuift dit weg door te stellen dat dit voor de erkenning van verzoeker gebeurde.

Het maakt evenwel volgens uw rechtspraak of dit voor of na de bescherming status was. Zo betrof het eerste arrest een naakt foullering voor de betrokkene bescherming had gekregen.”

Verzoeker verwijt verweerder dat nergens *“in de beslissing is ingegaan op de argumentatie van de verzoeker met betrekking tot de ondermaatse behandeling van vluchtelingen in Griekenland ten opzichte van niet Griekse onderdanen.*

Verzoeker is van mening dat zijn verklaringen omtrent zijn situatie in Griekenland wel van dien aard zijn dat het Commissariaat- Generaal had dienen te besluiten tot een andere beslissing.

De huidige situatie van vluchtelingen in Griekenland is zo ernstig dat het neerkomt op een toestand van extreme materiële ontbering, waarin Griekenland niet in staat om te voorzien in hun meest elementaire behoeften van de vluchtelingen zoals voedsel, sanitair, een plek om te wonen e.d.m.

Dit heeft een negatieve invloed op hun fysieke en/of mentale gezondheid van de statushouders en/of plaatst hen in een situatie van ontbering die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid.

De verzoeker is onmiskenbaar kwetsbaar, hij heeft in het verleden reeds psychologische hulp gekregen en ondanks zijn precaire situatie in België krijgt hij op vandaag nog steeds hulp en medicatie.

Het CGVS kan zich niet langer verschuilen achter het principe van wederzijds vertrouwen. Zeker niet gezien de hieronder genoemde landeninformatie waaruit duidelijk het tegendeel blijkt.

Gezien de humanitaire situatie in Griekenland wordt aangekaart door maatschappelijke organisaties, de duizenden erkende vluchtelingen in Griekenland die zijn vertrokken en elders asiel hebben aangevraagd, zou men kunnen vermoeden dat hun rechten in Griekenland niet worden gerespecteerd.

Ook andere Europese lidstaten hebben dit principe in twijfel getrokken.

Zo erkent Duitsland, een Europese lidstaat, al lang de problematische situatie in Griekenland.

Dit standpunt werd onlangs opnieuw bevestigd door de Duitse administratieve rechtbank van Bremen in een arrest van 16/11/2021, alwaar de rechtbank besluit:

(...)

Het CGVS kan zich niet blijven beroepen op het beginsel van wederzijds vertrouwen of zijn eerdere analyse wanneer andere Europese lidstaten het al zijn voorgedaan door de werkelijke huidige situatie.

Uit informatie over Griekenland blijkt duidelijk dat voor elke vluchteling in Griekenland de situatie nijpend is en dat er een buitensporig risico bestaat dat artikel 3 wordt geschonden.

Het CGVS kan het wederzijdse vertrouwen niet blijven gebruiken als oogkleppen voor zijn eigen gemoedsrust bij de uitvoering van zijn restrictief beleid.”

Verzoeker wijst op een bericht op de website van de Raad van in 2022 en geeft aan:

“Bovendien moet rekening worden gehouden met de kwetsbaarheid van de verzoeker en de gevolgen van een terugkeer naar Griekenland en het risico van schending van artikel 3 EVRM.

Zo beslist Uw Raad op heden regelmatig tot de nietigverklaring van nietontvankelijkheidsbeslissingen vanwege internationale bescherming in Griekenland via de louter schriftelijke procedure.

Het feit dat de huidige situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland de afgelopen maanden "aanzienlijk verslechterd" is, is een belangrijk element om rekening mee te houden bij de beoordeling of een terugkeer naar Griekenland een reëel risico op schending van artikel 4 van het Handvest inhoudt en 3 van het EVRM.

Dat uit het AIDA-rapport update juni 2024, zie AIDA-GR_2023-Update.pdf (asylumineurope.org) blijkt dat de situatie van de terugkeerders dusdanig risicovol is, dat de Europese Commissie verschillende lidstaten waaronder België, op het matje riep, omwille van schendingen van de basis mensenrechten.

Hieronder schetst verzoeker op basis van objectieve bronnen de huidige situatie van vluchtelingen in Griekenland en zijn eigen situatie daar en het risico dat hij loopt als hij daar zou terugkeren.

Dat verzoeker na zijn erkenning in Griekenland nog enkele maanden in Griekenland heeft verbleven om aldaar een leven als erkend vluchteling te proberen opbouwen maar hij botste of allerlei moeilijkheden: hij vond geen (legaal) werk, noch onderdak noch voldoende medische zorgen enzovoort.

Het is geenszins gegarandeerd dat hij hulp zal krijgen bij terugkeer.

De verzoeker heeft altijd benadrukt dat zodra hij het statuut heeft verkregen, hij des te meer aan zijn lot werd overgelaten.

Het is dan ook een onjuiste redenering van het CGVS te stellen dat een lidstaat slechts rechten moet garanderen vanaf het verkrijgen van de verblijfskaart en niet vanaf het moment van de erkenning, te meer het verkrijgen van Griekse documenten ettelijke maanden in beslag neemt.

Er zijn geen aanwijzingen dat de verzoeker in basisbehoeften zou kunnen worden voorzien indien hij gedwongen zou moeten terugkeren.

De verzoeker verbleef in Griekenland nadat hij als vluchteling was erkend en hij ondernam verschillende stappen om te proberen een leven in Griekenland op te bouwen maar dat bleek onmogelijk.

Indien verzoeker werkelijk de mogelijkheid een leven in Griekenland op te bouwen is het totaal onlogisch dat hij Griekenland zou verlaten, laat staan zou terugkeren naar Gaza (zie verder).”

Verzoeker gaat vervolgens in op zijn verhoogde kwetsbaarheid. In dit kader doet hij gelden:

“De verzoeker is afkomstig uit Gaza.

Hierdoor bezit hij een verhoogde kwetsbaarheid.

Er is sprake van etnische zuivering en genocide tegen de Gazaanse bevolking waarvan verzoeker deel uitmaakt.

Zie o.a.

(...)

Palestijnen uit Gaza worden momenteel letterlijk uitgegroeid wat hen uiteraard bijzonder kwetsbaar maakt.

Het spreekt voor zich dat dit alles een enorme impact heeft op verzoeker en zijn mentaal welzijn.

Verzoeker hekelt dan ook aan het gegeven dat het CGVS stelt dat ze niet geloven dat verzoeker verhoogd kwetsbaar is en psychologische zorgen heeft gevraagd, gezien zij ongetwijfeld op de hoogte is van de actuele situatie in Gaza. Verzoeker heeft verteld tijdens het interview dat er geen intussen geen teken van leven meer is van zijn vader en dat hij enorm bezorgd is over zijn overige familieleden wie hij moeilijk kan bereiken. Hoe kan men dan de kwetsbaarheid van verzoeker in twijfel trekken? Het CGVS is onredelijk. Verzoeker heeft nood aan stabiliteit en rust, hetgeen de Griekse bescherming hem niet kan bieden.”

Verzoeker verwijst naar en citeert uit enkele arresten van de Raad, waaronder een Franstalig arrest waarin een Palestijn uit Gaza die internationale bescherming in Griekenland genoot rechtstreeks werd erkend als vluchteling.

Verzoeker vervolgt:

“Wat bovendien ook een totaal gestaafd argument is in casu is dat verzoeker een ondernemende zelfredzame man zou zijn.

Het CGVS vergeet dat verzoeker immers uit de Gazastrook afkomstig is, waar hij in het familiehuis heeft gewoond en amper heeft gewerkt (gezien er daar geen werk is). Al van in zijn thuisland was hij afhankelijk van ondersteuning van organisaties, vooral UNWRA. In Gaza zijn er geen immokantoren of interimkantoren zoals wij die kennen in Europa, een simpele search op google maakt dit duidelijk.

Hoe kan men dan stellen dat verzoeker een zelfredzame man is? Wel in tegendeel hij heeft amper levenservaring, heeft nog nooit moeten zoeken achter een woning en dergelijke meer.

Zoals hieronder zal blijken is er weinig tot geen steun van de Griekse overheid/Griekse organisaties. Verzoeker kan toch niet als vluchteling, alles zelf doen, opbouwen zonder enige vorm van assistentie terwijl hij in het land van herkomst al organisatie (UNWRA) afhankelijk was!

In België lukt hem dit wel omdat hij via het centrum werk kon vinden en via zijn werk een woning kreeg. Zonder dat netwerk en die steun in België zou hij ook niet slagen hier.

Het CGVS schat het profiel van verzoeker volledig foutief in."

Verzoeker wijst op de inhoud van het AIDA-rapport waarnaar ook verweerder verwijst en geeft aan:

"Verzoeker gaf duidelijk aan met meerdere van deze problemen zelf geconfronteerd te worden. Zo had hij geen adequate toegang tot medicatie, de arbeidsmarkt en degelijke huisvesting. Eenmaal erkend zou een vluchteling over dezelfde rechten op huisvesting moeten beschikken als een Griekse onderdaan en de nodige sociale bijstand ontvangen. Echter zowel administratieve als bureaucratische hinderpalen, in combinatie met met een totaal gebrek aan initiatief in hoofde van de staat, maakt dat vluchtelingen niet kunnen genieten van deze rechten.

Dit leidt derhalve tot schendingen van het gelijkheidsbeginsel als 3 van het EVRM. Er is een schending van het laatstgenoemd artikel wegens de levensomstandigheden in Griekenland gelet op het feit dat erkende vluchtelingen anders behandeld worden dan onderdanen van desbetreffende lidstaat cfr. de rechtspraak van het Hof van Justitie."

Verzoeker gaat verder in op hetgeen er in landeninformatie waaronder het voormelde AIDA-rapport en persartikels gesteld wordt inzake de mogelijkheden tot huisvesting in Griekenland voor begunstigen van internationale bescherming. Inzake zijn concrete situatie geeft hij aan:

"Verzoeker leefde in Griekenland in erbarmelijke omstandigheden, hij moest noodgedwongen vaak op straat leven.

Alwaar het CGVS nog stelt dat zij vermoed dat verzoeker tot juni 2023 in het centrum verbleef en dus liegt over zijn werkelijke verblijfsplaatsen kan dit eenvoudig worden weerlegt doordat verzoeker een bewijs heeft bijgebracht; zijnde originele dakloosheidsattesten uitgegeven door de Griekse overheid. Deze attesten dateren van 1/2/23!!! Verzoeker kan dus onmogelijk tot juni 2023 in het centrum hebben verbleven zoals het CGVS veronderstelt.

Gelet op het vertrouwensbeginsel dat het CGVS in deze beslissing zo hoog in haar vaandel draagt zal zijn dan ook wel de echtheid en waarheidsgetrouwheid van documenten uitgegeven door de Griekse overheid niet in twijfel trekken.

De bestreden beslissing is onzorgvuldig en gestoeld op verkeerde veronderstellingen. De motiveringsplicht is geschonden.

De geciteerde landeninformatie dient dan ook een ander licht te werpen op de verklaringen van verzoeker die in rechte lijn liggen met deze objectieve landeninformatie."

Tevens wijst verzoeker op informatie over de moeilijkheden op het vlak van de toegang tot de arbeidsmarkt en geeft hij aan:

"Verzoeker heeft nooit geen hulp gekregen voor wat betreft een degelijke tewerkstelling, al zeker niet na toekenning van het statuut.

Verzoeker kreeg geen enkele hulp bij het zoeken naar werk of huisvesting (zie hoger).

(...)

Verzoeker heeft niet legaal kunnen werken in Griekenland en moest terugvallen op gevaarlijk en onderbetaald zwart werk."

Voorts wijst verzoeker op informatie inzake de toegang tot gezondheidszorg en sociale bijstand in Griekenland.

Verzoeker voert verder aan dat de situatie in Griekenland sedert het AIDA-rapport alleen nog maar slechter is geworden. Verzoeker wijst in dit kader op en citeert uit algemene landeninformatie inzake (het gebrek aan) voedselbedeling, verwijt verweerder dat met deze informatie geen rekening werd gehouden en voert aan:

"Zelfs al mocht verzoeker vroeger de middelen hebben gehad om in Griekenland in bepaalde basisbehoeftes te kunnen voorzien toont de meest recente landeninformatie aan dat de situatie op heden nog veel slechter is geworden. Niets garandeert derhalve dat verzoeker in huidige context bij een terugkeer naar Griekenland een onmenselijke en vernederende behandeling zou moeten ondergaan.

(...)

Dat de discriminerende houding van de Griekse overheid aan de oorzaak ligt van het probleem aangezien de Griekse burgers nauwelijks slachtoffer zijn van dezelfde problematiek.

Dat de Griekse 'bescherming' faalt.

Verzoeker heeft zijn best gedaan om een leven op te bouwen in Griekenland maar dit is onmogelijk en zal bij terugkeer des te onmogelijker zijn gezien de recente landeninformatie.

(...)

Overwegende dat verzoekster eraan wil herinneren dat zij wel degelijk riskeert in een toestand van verregaande deprivatie terecht te komen.

Dat hij geen woonst heeft, geen opvang, geen sociaal netwerk, geen toegang tot de arbeidsmarkt en geen toegang tot medische zorgen.

Verzoeker heeft moeite gedaan, hij zocht hulp bij de gemeente, organisaties, hij verbleef enige tijd in Griekenland om te trachten zijn leven daar uit te bouwen hetgeen niet mogelijk was zonder enige hulp.

(...)

Dat de situatie in Griekenland in de praktijk uiterst problematisch blijft.

Dat dit vanzelfsprekend nog erger is voor de zwaksten in de samenleving, waaronder verzoekende partij."

Verzoeker wijst andermaal op en citeert uit algemene landeninformatie en stelt dat de tekortkomingen die daaruit blijken hem persoonlijk riskeren te raken. Ook leidt hij uit deze informatie af dat statushouders in Griekenland niet dezelfde rechten genieten als Griekse onderdanen, zeker voor wat personen die terugkeren betreft. Verzoeker wijst in dit kader op en citeert uit algemene informatie omtrent de bemoeilijking van toegang tot documenten die toegang geven tot rechten. Voorts geeft hij aan dat de meest recente informatie bevestigt dat de situatie nog slechter geworden is. Verzoeker benadrukt dat de rechtsstaat en persvrijheid in het gedrang komen, dat het duidelijk is dat de Griekse autoriteiten de situatie proberen te verdoezelen, dat ook geweldplegingen op grond van racisme meer en meer problematisch worden, dat daarbij niet op de politie gerekend kan worden, dat de controle op de miskenning van fundamentele rechten in Griekenland niet meer op onafhankelijke wijze kan gebeuren en dat de opkomst van extreemrechts in Griekenland niet doet hopen op verbetering.

Verzoeker wijst op en citeert uit een arrest van de Raad en herhaalt dat hij als Palestijn uit Gaza kwetsbaar is en betoogt:

"Bij de beoordeling van de nood aan internationale bescherming er rekening mee gehouden dient te worden dat indien uit algemene informatie blijkt dat de situatie in het Europees land dat een status verleende dusdanig is dat het vertrouwensbeginsel niet langer kan aangehouden worden, er aanleiding is na te kijken of verzoekende partij zich aldaar wel degelijk staande zal kunnen houden en niet het risico loopt in een situatie van verregaande deprivatie terecht te komen.

Dat verzoekende partij op de arresten uitgesproken in Verenigde Kamers wijst, onder meer arrest 300.343 van 22 januari 2024, volgens hetwelk de CGVS eveneens mee de bewijslast draagt.

Dat vastgesteld moet worden dat de CGVS niet de minste inspanning doet voor het nakijken van de werkelijke status van verzoekende partij en de actualiteit ervan.

Dat met name voor wat betreft de algemene situatie verwerende partij zich in het kader van haar medewerkingsplicht niet mee kan vergenoegen te verwijzen naar het GEAS.

Dat de RVV duidelijk aangaf dat het belangrijk is betrokkenen hieromtrent deftig te horen en de persoonlijke elementen in de beoordeling te betrekken.

Dat verzoekende partij internationale bescherming dient te krijgen in België, ondergeschikt dient Uw Raad minstens de bestreden beslissing te annuleren, het VIB ontvankelijk te verklaren – in voorkomend geval op grond van artikel 39/2 3° ingeval van volgend verzoek) en verder onderzoek te bevelen, hetzij over de situatie waarin verzoeker riskeert terecht te komen in Griekenland, hetzij over de risico's tegenover het land van herkomst".

Verzoeker wijst in zoverre er geen aanleiding is om zijn verzoek om internationale bescherming als niet-ontvankelijk te beschouwen op een arrest van het HvJ en op de wijze waarop zijn verzoek om internationale bescherming ten gronde moet worden onderzocht.

Verzoeker voert verder aan dat en zet uiteen waarom de situatie in zijn land en regio van herkomst van zulke aard is dat deze moet leiden tot de erkenning als vluchteling of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

Verzoeker stelt nog:

"Overwegende dat voor zoveel als nodig – en met name in het geval en voor zover de Raad zou menen dat bijkomend onderzoek noodzakelijk is en het een volgend verzoek zou betreffen, verzoekende partij vraagt dat de Raad minstens huidig verzoek formeel ontvankelijk zou verklaren, zodanig dat de CGVS een onderzoek ten gronde dient te verrichten, rekening houdend met de nieuwe elementen die door verzoekende partij bijgebracht worden."

Verzoeker wijst op artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° en derde lid van de Vreemdelingenwet en doet gelden:

"Dat verzoekende partij meent dat nu – zeker ingeval van vernietiging en terugzending naar de CGVS voor verder onderzoek – moet vastgesteld worden dat de CGVS geen beslissing van niet ontvankelijk verklaring nam binnen de gestelde termijn, zodanig dat de CGVS niet meer over die bevoegdheid beschikt om dit als nog te doen. Dat bij gebreke aan onontvankelijkheidsverklaring er aanleiding is formeel te bevestigen dat het verzoek minsten impliciet als ontvankelijk dient aangemerkt te worden.

Dat deze interpretatie ook bevestigd wordt door artikel 57/6/2 dat op zijn beurt stelt :

(...)

Dat een beslissing over de ontvankelijkheid – die binnen de 10/15 werkdagen dient te gebeuren, dan ook los staat van de toepassing van de versnelde procedure, die de CGVS kan toepassen, ook na een ontvankelijkheidsverklaring.

Dat bij gebreke aan het nemen van een onontvankelijkheidsbeslissing binnen de wettelijke termijn conform artikel 57/6 er dan ook aangenomen dient te worden dat de CGVS minstens impliciet een ontvankelijkheidsbeslissing nam, nu aan zijn bevoegdheid om een onontvankelijkheidsbeslissing te nemen een einde kwam.

(...)

Dat verzoekende partij meent dat het onterecht zou zijn dat de door de wetgever ingestelde termijn louter als een termijn van orde zou gekwalificeerd worden, zodanig dat de CGVS ook nog na het verstrijken van de termijn van maximaal 15 dagen om een verzoek al dan niet ontvankelijk te verklaren, bevoegd zou zijn om het verzoek onontvankelijk te verklaren.

Dat immers met name voor wat betreft de Opvangwet gekeken dient te worden naar een zekere interne coherentie tussen de wetgevingen, hetzij de wet van 12 JANUARI 2007. - Wet betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen, die stelt dat

(...)

Dat bij gebreke aan een onontvankelijkheidsbeslissing, die principieel genomen dient te worden binnen een termijn van maximaal 15 werkdagen er dan ook aanleiding is te bevestigen dat de CGVS niet langer bevoegd was/is een onontvankelijkheidsbeslissing te nemen, zodanig dat er aanleiding is de beslissing van de CGVS te vernietigen en derhalve de vordering van verzoeker strekkende tot het formeel nemen van een ontvankelijkheidsbeslissing in te willigen.

Dat gelet op het feit dat bij gebreke aan een formele ontvankelijkheidsbeslissing verzoeker het risico loopt verstoken te blijven van materiële hulp en dan ook in België in een toestand van verregaande deprivatie riskeert terecht te komen, strijdig met artikel 3 EVRM

(...)

Dat een wetsinterpretatie niet contra legem mag zijn, noch contra hogere rechtsnormen, als daar zijn de internationale verdragen onderschreven door België.

Dat een bevoegdheidscontrole van openbare orde is en derhalve in elke stand van het geding kan aangevoerd worden.”

“Overwegende dat louter om volledig te zijn, verzoeker er op wil aandringen, dat indien de RVV alsnog zou menen dat bijkomend onderzoek noodzakelijk zou zijn – hetzij wat betreft de situatie tegenover Griekenland, hetzij tegenover zijn land van herkomst, hij meent dat er aanleiding is zijn VIB en dit zeker indien het om een volgend verzoek gaat ontvankelijk te verklaren.

Dat om volledig te zijn, verzoekende partij er de aandacht van de RVV op wil trekken dat deze perfect bevoegd is om een dergelijke beslissing te nemen.

Dat verzoekende partij wil verwijzen naar artikel 39/2 van de Wet van 15/12/1980 dat in verband met de rechtsmacht van de RVV stelt :

(...)

Dat indien nieuwe elementen bijgebracht worden die prima facie op significante wijze de waarschijnlijkheid aantonen dat verzoeker aanspraak kan maken op erkenning, en de Raad omwille van dit motief annuleert, met name omdat een bijkomend onderzoek nodig is, dan beantwoordt het volgend verzoek aan de voorwaarden van de wet die toelaten het ontvankelijk te verklaren.

Dat de noodzaak van bijkomend onderzoek immers impliceert dat geen prima facie vaststelling kan gedaan worden van het feit dat de nieuwe elementen en stukken bijgebracht door verzoekende partij die kwaliteiten niet hebben.

Dat teneinde alle twijfel desbetreffend uit de weg te ruimen, vraagt verzoekende partij dat de Raad zich uitdrukkelijk terzake zou uitspreken.”

2.2. Verzoeker vraagt op basis van het voorgaande:

“Het verzoek van verzoeker ontvankelijk en gegrond te verklaren,

Derhalve de bestreden beslissing ter kennis gegeven via aangetekende zending ter post genomen door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, te hervormen, dienvolgens aan de verzoeker de vluchtelingenstatus toe te kennen,

Minstens in ondergeschikte orde aan de verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen,

in uiterst ondergeschikte orde de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen met het oog op verder onderzoek”.

2.3. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog geen stukken of documenten bij het voorliggende verzoekschrift.

3. Door partijen ter kennis gebrachte nieuwe elementen

3.1. Verzoeker legt op 25 september 2025 door middel van een aanvullende nota algemene landeninformatie neer (rechtsplegingsdossier, stuk 10).

Verzoeker stelt aan de hand van deze landeninformatie:

“De situatie voor statushouders in Griekenland wordt dramatischer en er is geen beterschap op komst. Bij een terugkeer naar Griekenland wordt er geen enkele hulp geboden, het rapport bevestigt dat niemand van de terugkeerder enige documentatie, informatie of hulp kreeg bij terugkeer waardoor er al vooreerst een onmiddellijk risico op dakloosheid is, zeker nu verzoeker daar geen enkel netwerk (meer) heeft. Een terugkeer naar Griekenland in de huidige omstandigheden is een duidelijke schending van artikel 3 EVRM.”

Verder tracht hij aan de hand van de door hem bijgebrachte informatie aan te tonen dat hij bij een terugkeer naar Griekenland dakloos zal zijn, in extreme armoede terecht zal komen en geen AMKA-nummer zal kunnen krijgen.

3.2. Verweerder legt op 16 september 2025 door middel van een aanvullende nota een bundel algemene landeninformatie neer (rechtsplegingsdossier, stuk 8).

4. Beoordeling van de zaak

4.1. Dient vooreerst te worden opgemerkt dat, in zoverre verzoeker op de pagina's in zijn verzoekschrift die (dit overigens verkeerdelijk) genummerd zijn als pagina's 28 tot 31 een betoog voert aan de hand van artikel 57/6/1 en 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, de opvangwet, artikel 3 van het EVRM en artikel 39/2 van de Vreemdelingenwet, verzoeker er verkeerdelijk vanuit gaat dat zijn onderhavige verzoek om internationale bescherming een volgend verzoek om internationale bescherming zou betreffen. Het voorliggende verzoek betreft immers verzoekers eerste verzoek om internationale bescherming in België. Derhalve dient te worden besloten dat de betreffende passage in het onderhavige verzoekschrift werd opgenomen door middel van onzorgvuldig kopieer- en plakwerk vanwege verzoekers advocaat en wordt deze passage verder buiten beschouwing gelaten.

4.2. De Raad doet in het kader van het beroep tegen de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voorts geen uitspraak over een maatregel tot terugleiding of verwijdering. Tevens maakt de toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor internationale bescherming integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM en artikel 4 van het Handvest is *in casu* dan ook niet aan de orde.

4.3. Waar verzoeker laat gelden dat verweerder niet overging tot het nemen van de bestreden beslissing binnen de door artikel 57/6, § 3, derde lid van de Vreemdelingenwet gestelde termijn van 15 werkdagen en hieruit lijkt af te leiden dat verweerder geen toepassing meer kon of mocht maken van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, wijst de Raad er verder op dat de voormelde termijn een termijn van orde betreft en de Vreemdelingenwet geen sanctie voorziet indien deze termijn wordt overschreden. Dat deze termijn wordt overschreden, heeft aldus geenszins tot gevolg dat de commissaris-generaal niet (langer) bevoegd zou zijn om het ingediende verzoek om internationale bescherming op grond van voormelde bepaling niet-ontvankelijk te verklaren. Er anders over oordelen zou bovendien lijnrecht ingaan tegen de *ratio legis* van voormeld wetsartikel, die eruit bestaat dat de verzoeker om internationale bescherming wordt vermoed geen nood aan zulke bescherming te hebben omdat hij reeds bescherming geniet in een lidstaat van de EU (*Parl.St.* Kamer, 2016-2017, nr. 54K2548001, p.108-109).

Verzoeker toont, waar hij aanvoert dat de voormelde wettelijke termijn werd overschreden, verder niet aan welk belang hij heeft bij het aanvoeren van het gegeven dat zijn verzoek om internationale bescherming sneller had moeten worden behandeld. Hij kan namelijk niet beweren te zijn benadeeld door de langere duur van de procedure nu hij hierdoor langer bescherming genoot in het kader van de door hem aangevoerde nood aan internationale bescherming en aanvullende stukken kon verzamelen ter staving van zijn verzoek. Daarenboven zijn er geen wettelijke bepalingen of beginselen die de commissaris-generaal of de Raad toelaten om internationale bescherming toe te kennen louter omdat het verzoek om internationale bescherming niet binnen een bepaalde termijn werd afgehandeld.

4.4. Het evenredigheidsbeginsel, dat een vorm uitmaakt van het redelijkheidsbeginsel, is in onderhavige procedure verder niet aan de orde. Het komt de commissaris-generaal in het kader van zijn declaratieve opdracht en de Raad in het kader van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht enkel toe na te gaan of een vreemdeling voldoet aan de voorwaarden bepaald bij de Vreemdelingenwet teneinde hem al dan een internationale beschermingsstatus toe te kennen. Een beoordeling van de belangen van de vreemdeling of een afweging van deze belangen jegens de belangen van het onthaalland ressorteert derhalve niet onder deze declaratieve bevoegdheid.

4.5. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft verder tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen dat

hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

4.6. Dient in het kader van de aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht vooreerst te worden vastgesteld dat in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd wordt dat in hoofde van verzoeker geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat zijn rechten werden gerespecteerd en dat hij kon voldoen aan zijn verplichtingen.

De motieven dienaangaande luiden als volgt:

“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

U haalt aan stress en mentale druk te ervaren gegeven de situatie waarin uw familie zich bevindt in Gaza (zie CGVS, p.3). Tevens zegt u dat eventuele tegenstrijdigheden in uw relaas te wijten zouden zijn aan de psychologische druk waaronder u zou staan (zie CGVS, p.4 en 15). U legt hier echter geen enkel medisch attest van voor en zegt niet in behandeling te zijn (zie CGVS, p.3). U zou wel al meermaals gevraagd hebben naar een psycholoog maar tevergeefs (zie CGVS, p.3). U komt hier evenwel niet verder dan het uiten van blote beweringen zowel wat betreft uw mentale problemen alsook uw herhaalde vraag naar hulp. Gezien uw eigen verklaringen dat u in het opvangcentrum waar u verblijft wel al herhaaldelijk naar de bijstand van een psycholoog heeft gevraagd, is het geenszins aannemelijk dat u hiervan dan geen enkel document kan voorleggen. U werd bovendien reeds bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) naar eventuele elementen of omstandigheden gevraagd die een invloed zouden kunnen hebben op uw deelname aan de procedure om internationale bescherming, doch u liet na gewag te maken van eventuele psychologische of fysieke problemen en stelde daarentegen uitdrukkelijk dat er geen zulke elementen of omstandigheden aanwezig waren (zie DVZ, bijzondere procedurele noden). Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS kon bovendien niet worden opgemaakt dat u omwille van de door u beweerde mentale problemen het moeilijk had om bepaalde vragen te beantwoorden. U begreep alle vragen en gaf ter zake zonder aarzeling of lange pauzes antwoord. Bijkomend kan nog worden opgemerkt dat er halverwege door het CGVS een pauze werd voorzien (zie CGVS, p.10). U vroeg zelf niet om bijkomende pauzes. Er bleek tijdens het persoonlijk onderhoud niet dat bijzondere steunmaatregelen aangewezen waren. Het onderhoud verliep verder in normale omstandigheden en ook uw advocaat maakte geen opmerkingen over het verloop van de persoonlijke onderhouds (zie CGVS, p.15 en 16).

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

Verzoeker slaagt er geenszins in om afbreuk te doen aan deze motieven. Geheel ten onrechte tracht verzoeker immers te laten uitschijnen dat hij, omwille van zijn herkomst van en familie in Gaza en zijn en hun problemen, kampt(e) met psychische problemen die van zulke ernstige aard waren of zijn dat deze van invloed (konden) zijn op zijn vermogen om op een zelfstandige en volwaardige wijze deel te nemen aan de procedure internationale bescherming, om de verschillende onderhouds die in dit kader geschieden te volbrengen en om zijn relaas daarbij op een gedegen wijze uiteen te zetten.

In dit kader dient vooreerst immers te worden vastgesteld dat verzoeker (nog steeds) geen enkel medisch, psychologisch of ander attest neerlegt waaruit zou kunnen worden afgeleid dat hij daadwerkelijk mentale of psychische problemen kent, hiervoor in behandeling is of hiervoor medicatie neemt; laat staan dat hij zou aantonen dat zijn beweerde problemen van zulke ernstige aard zouden zijn dat deze van invloed (konden) zijn op zijn vermogen om op een zelfstandige en volwaardige wijze deel te nemen aan de procedure internationale bescherming en zijn relaas daarbij op een gedegen wijze uiteen te zetten.

Verzoeker gaf bij de aanvang van zijn procedure, in de vragenlijst ‘bijzondere procedurele noden’ DVZ, daarenboven initieel zelf eenduidig aan dat er volgens hem geen elementen of omstandigheden waren die het vertellen van zijn verhaal of zijn deelname aan de procedure internationale bescherming konden bemoeilijken. Verder weerlegt verzoeker de terechte vaststellingen inzake het verloop van en zijn afgelegde verklaringen gedurende zijn persoonlijk onderhoud bij het CGVS, zoals aangehaald in de bestreden beslissing, in het geheel niet. Derhalve blijven deze vaststellingen onverminderd overeind. Uit de verklaringen zoals afgelegd bij de DVZ, de aldaar ingevulde vragenlijst en de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt

dat al deze onderhouden op normale wijze zijn geschied en kunnen geen ernstige problemen in hoofde van verzoeker worden afgeleid. Nergens formuleerde verzoeker of diens advocaat enig bezwaar tegen het plaatsvinden van deze respectieve onderhouden. Uit de inhoud van deze stukken blijkt bovendien dat verzoeker tijdens deze onderhouden in staat was het gesprek te volgen, de gestelde vragen begreep en hierop doorgaans concrete antwoorden kon formuleren. Bovendien vroeg en ontving verzoeker een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud bij het CGVS en maakte hij hierover geen opmerkingen in de voormelde zin over aan het CGVS. Aldus wordt verzoeker overeenkomstig artikel 57/5^{quater}, § 3, vijfde lid van de Vreemdelingenwet geacht in te stemmen met de inhoud van deze notities van het persoonlijk onderhoud en kan hij heden bezwaarlijk voorhouden dat deze inhoud dermate zou zijn gekleurd door de voormelde problemen. Uit de in het dossier opgenomen stukken kan aldus in het geheel niet worden afgeleid dat verzoeker niet in staat zou zijn geweest de elementen ter staving van zijn verzoek op een dienstige en volwaardige wijze uiteen te zetten.

Verzoeker zelf laat daarenboven na om in het kader van het voorgaande ook maar enige verdere, concrete en nuttige duiding te verstrekken. Hij vergenoegt zich er namelijk toe eenvoudigweg en op algemene en ongefundeerde wijze te verwijzen naar zijn beweerde mentale en psychische problemen. Verzoeker toont daarbij niet *in concreto* aan dat, waar of op welke wijze deze zelfverklaarde problemen van invloed zouden zijn geweest op zijn gezegden; laat staan dat hij zou aantonen dat, waar of hoe zulks van invloed zou zijn geweest op de behandeling en de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming en de inhoud van de bestreden beslissing.

Dient derhalve te worden besloten dat verzoeker niet concreet aantoonde of hard maakt dat er bijkomende steunmaatregelen hadden moeten worden genomen. Evenmin preciseert hij waaruit deze steunmaatregelen dan wel hadden moeten bestaan. Voorts duidt hij niet hoe dit van invloed had kunnen zijn op de behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming of de in de bestreden beslissing gedane beoordeling.

4.7. De bestreden beslissing is geschraagd op artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Dit artikel bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie.

Dient in dit kader vooreerst te worden opgemerkt dat uit de stukken van het dossier en de inhoud van de bestreden beslissing genoegzaam blijkt dat verzoeker internationale bescherming geniet in Griekenland. Bijgevolg dient te worden besloten dat niets erop wijst dat verzoeker, die in dit land beschikt over een internationale beschermingsstatus, heden niet zou kunnen terugkeren naar en niet opnieuw zou worden toegelaten tot Griekenland. In dit kader wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

“Uit de elementen die voorhanden zijn (nl. de Eurodac Marked-Hit alsook uw eigen verklaringen), blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Deze vaststelling wordt door u niet weerlegd.

(...)

Volgens de gegevens in het administratief dossier werd u op 23 december 2022 de vluchtelingenstatus toegekend in Griekenland en verkreeg u er tevens verblijfsdocumenten als statushouder (zie aanvraag derde landen, map landeninformatie). De landeninformatie aangehaald in voorliggend verzoekschrift bevestigt dat verblijfsvergunningen gekoppeld aan de vluchtelingenstatus drie jaar geldig zijn (AIDA- rapport, update 2023, p. 243). Derhalve moet aangenomen worden dat uw Griekse verblijfsdocumenten minstens geldig zijn tot 22 december 2025, hetgeen ook bevestigd wordt door de documenten die u neerlegt. Aangezien, gelet op het bovenstaande, met reden aangenomen kan worden dat zijn internationale beschermingsstatus in Griekenland nog steeds geldig is en u nog steeds over uw originele verblijfsvergunning en reispas beschikt, wijst niets erop dat u niet zou kunnen terugkeren naar Griekenland en niet opnieuw zou worden toegelaten tot Griekenland.”

Verzoeker betwist deze motieven niet en laat deze volledig onverlet. Derhalve blijven zij onverminderd gelden.

In het kader van de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet, kan voorts worden gewezen op de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof. Op 26 juni 2008 stelde het hof dat *“gezien alle EU-lidstaten partij zijn bij het EVRM, er mag van uit gegaan worden dat de fundamentele rechten er niet geschonden worden, of op z'n minst dat de betrokkenen er over de nodige beroepsmogelijkheden beschikken indien dit het geval moest zijn”* (GwH 26 juni 2008, nr.95/2008).

Eveneens kan worden verwezen naar de rechtspraak van het Europese Hof van Justitie. In het arrest van het Hof (Grote kamer) van 19 maart 2019 werd in de gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17 gesteld als volgt:

“83 Wat ten eerste de in punt 81 van het onderhavige arrest bedoelde situatie betreft, moet in herinnering worden gebracht dat het Unierecht steunt op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat

de andere lidstaten deze waarden met hem delen, zoals is bepaald in artikel 2 VEU. Deze premisse impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de in het Handvest erkende grondrechten, met name in de artikelen 1 en 4 van het Handvest, waarin een van de fundamentele waarden van de Unie en haar lidstaten is vastgelegd (arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 80 en aldaar aangehaalde rechtspraak).

84 Het beginsel van wederzijds vertrouwen tussen de lidstaten is in het Unierecht van wezenlijk belang, aangezien het de mogelijkheid biedt om een ruimte zonder binnengrenzen te verwezenlijken en in stand te houden. Meer in het bijzonder vereist het beginsel van wederzijds vertrouwen, met name wat de ruimte van vrijheid, veiligheid en recht betreft, dat elk van de lidstaten, behoudens uitzonderlijke omstandigheden, ervan uitgaat dat alle andere lidstaten het Unierecht en, met name, de door dat recht erkende grondrechten in acht nemen (arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 81 en aldaar aangehaalde rechtspraak).

85 Bijgevolg moet in het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel worden aangenomen dat de behandeling van personen die om internationale bescherming verzoeken, in elke lidstaat in overeenstemming is met de vereisten van het Handvest, het Verdrag van Genève en het EVRM (arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 82 en aldaar aangehaalde rechtspraak). Dit is met name het geval bij de toepassing van artikel 33, lid 2, onder a), van de procedurerichtlijn, dat in het kader van de bij die richtlijn ingevoerde gemeenschappelijke asielprocedure, een uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen vormt.

86 Toch kan niet worden uitgesloten dat de werking van dit stelsel in de praktijk in een bepaalde lidstaat grote moeilijkheden ondervindt, en dat dus een ernstig risico bestaat dat personen die om internationale bescherming verzoeken, in die lidstaat worden behandeld op een wijze die hun grondrechten schendt (zie arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 83 en aldaar aangehaalde rechtspraak).

87 In dit verband zij erop gewezen dat, gelet op de algemene en absolute aard van het in artikel 4 van het Handvest opgenomen verbod, dat nauw verband houdt met de eerbiediging van de menselijke waardigheid en dat zonder enige mogelijkheid tot afwijking alle vormen van onmenselijke of vernederende behandeling verbiedt, voor de toepassing van artikel 4 niet van belang is of de betrokken persoon een ernstig risico loopt op een dergelijke behandeling op het moment zelf van de overdracht, dan wel tijdens de asielprocedure of na afloop daarvan (zie naar analogie arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 88).

88 Wanneer de rechter bij wie beroep wordt ingesteld tegen een besluit waarbij een nieuw verzoek om internationale bescherming is afgewezen wegens niet-ontvankelijkheid, over gegevens beschikt die de verzoeker heeft overgelegd om aan te tonen dat er in de lidstaat die reeds subsidiaire bescherming heeft verleend, een dergelijk risico bestaat, is deze rechter dan ook ertoe gehouden om op basis van objectieve, betrouwbare, nauwkeurige en naar behoren bijgewerkte gegevens en afgemeten aan het beschermingsniveau van de door het Unierecht gewaarborgde grondrechten, te oordelen of er sprake is van tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken (zie naar analogie arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 90 en aldaar aangehaalde rechtspraak).

89 In dat verband dient te worden benadrukt dat de in het vorige punt van het onderhavige arrest vermelde tekortkomingen alleen dan onder artikel 4 van het Handvest vallen – welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM en waarvan de inhoud en reikwijdte dus krachtens artikel 52, lid 3, van het Handvest dezelfde zijn als die welke er door genoemd verdrag aan worden toegekend – wanneer die tekortkomingen een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak (arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 91 en aldaar aangehaalde rechtspraak).

90 Deze bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 92 en aldaar aangehaalde rechtspraak).

91 Die drempel wordt dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling (arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 93).

92 Gelet op de vragen die in dit verband bij de verwijzende rechter rijzen, dient erop te worden gewezen dat, in het licht van het belang van het beginsel van wederzijds vertrouwen voor het gemeenschappelijk Europees asielstelsel, schendingen van de bepalingen van hoofdstuk VII van de kwalificatierichtlijn die niet leiden tot een schending van artikel 4 van het Handvest, de lidstaten niet beletten de bij artikel 33, lid 2, onder a), van de procedurerichtlijn verleende bevoegdheid uit te oefenen.

93 De eveneens door de verwijzende rechter vermelde omstandigheid dat personen die subsidiaire bescherming genieten in de lidstaat die de verzoeker een dergelijke bescherming heeft verleend, geen

bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen genieten die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden, zonder dat zij evenwel anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, kan alleen dan leiden tot de vaststelling dat de verzoeker er wordt blootgesteld aan een reëel risico op een behandeling die in strijd is met artikel 4 van het Handvest, wanneer die omstandigheid tot gevolg heeft dat die verzoeker vanwege zijn bijzondere kwetsbaarheid, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, zou terechtkomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie, die beantwoordt aan de in de punten 89 tot en met 91 van het onderhavige arrest genoemde criteria.

94 Hoe dan ook kan op basis van het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuwe verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds subsidiaire bescherming heeft verleend, niet worden geconcludeerd dat de betrokken persoon bij overdracht aan die lidstaat, zal worden blootgesteld aan een reëel gevaar voor een behandeling die onverenigbaar is met artikel 4 van het Handvest (zie naar analogie arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 97).”

Verzoeker dient overeenkomstig het voorgaande *in casu* aldus aan te tonen dat er in Griekenland sprake zou zijn van tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken, alsmede dat deze tekortkomingen, gelet op alle gegevens van de voorliggende zaak, een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, en dit in zulke mate dat hij persoonlijk zou worden geconfronteerd met een zeer verregaande materiële deprivatie waardoor hij in een situatie zou terechtkomen die dermate ernstig is dat zijn toestand op zich kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling. Het komt daarbij aan verzoeker toe om het vermoeden dat zijn grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die hem deze bescherming verleende geëerbiedigd worden te weerleggen.

Dient in het licht van het voorgaande te worden vastgesteld dat in de bestreden beslissing omtrent de algemene situatie in Griekenland met recht gemotiveerd wordt:

“Het Commissariaat-generaal is zich bewust van het gegeven dat diverse bronnen en rapporten waarop het acht vermag te slaan sinds enkele jaren een problematisch en precair beeld beschrijven op het vlak van de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Deze situatie wordt mee ingegeven door het Griekse politieke en socio-economische klimaat, en brengt voor (terugkerende) statushouders meer bepaald met zich mee dat zij zich geconfronteerd kunnen zien met administratieve complicaties bij de afgifte of hernieuwing van elementaire documenten die op hun beurt de toegang tot basisvoorzieningen (huisvesting, voedsel, hygiëne, medische zorgen) kunnen bemoeilijken (zie: Country Report: Greece. Update 2023, gepubliceerd door AIDA/ECRE d.d. 6/2024 en beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. juni 2022 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2022/06/24/verslagfeitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-juni-2022>; Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL d.d. maart 2024 en beschikbaar op https://rsaeglean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf; en Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. september 2024 en beschikbaar op Ambtsbericht).

Echter, de commissaris-generaal is van oordeel dat deze informatie niet toelaat om te concluderen dat een (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland er op systematische wijze in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie verkeert of zal terechtkomen die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Het Commissariaat-generaal heeft in dit verband overigens evenmin kennis van jurisprudentie van bijvoorbeeld het Europees Hof voor de Rechten van de Mens of arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in deze zin.

Het Commissariaat-Generaal is derhalve van mening dat, hoewel een grotere voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij het onderzoek naar de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland en de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° in een aantal gevallen niet aan orde zal zijn, een individuele analyse noodzakelijk blijft. Het Commissariaat-Generaal besteedt hierbij in het bijzonder aandacht voor het bestaan van een verhoogde kwetsbaarheid van de verzoekers, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.”

Verzoeker slaagt er hoegenaamd niet in om afbreuk te doen aan de voormelde motieven. De informatie die verzoeker aanhaalt en waaruit verzoeker citeert ligt immers volledig in dezelfde lijn als en doet bijgevolg op generlei wijze afbreuk aan de landeninformatie zoals gehanteerd door verweerder. Bovendien blijkt uit de informatie zoals aangereikt door partijen dat de situatie sedertdien niet dermate ingrijpend is gewijzigd dat de voormelde analyse van de situatie voor begunstigden van internationale bescherming in Griekenland niet langer actueel zou zijn. Uit het geheel van de voorliggende landeninformatie kan, dit in tegenstelling met wat

verzoeker laat uitschijnen in het verzoekschrift en in zijn aanvullende nota, dan ook in het geheel niet worden afgeleid dat de algemene situatie in Griekenland zou worden gekenmerkt door dermate structurele en verregaande tekortkomingen of van zulke ernstige aard zou zijn dat deze op zich volstaat om aan te tonen dat eenieder die aldaar internationale bescherming geniet en die vanuit een andere lidstaat van de EU terugkeert naar Griekenland zou dreigen terecht te komen in of zou worden geconfronteerd met ernstige problemen (waaronder een schending van het gelijkheidsbeginsel) en zich daardoor zou bevinden in een situatie waarin de voormelde, bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt en waarin hij zou worden geconfronteerd met een zeer verregaande materiële deprivatie die kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling. Verzoeker dient zulks aldus *in concreto* en aan de hand van zijn persoonlijke omstandigheden aannemelijk te maken.

Verzoeker slaagt daarin echter hoegenaamd niet. In dit kader, wordt in de bestreden beslissing vooreerst met recht gemotiveerd:

“Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met bepaalde moeilijkheden op het vlak van werkgelegenheid en huisvesting, voldoet deze situatie niet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie. Hoewel dergelijke moeilijkheden een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan immers niet worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.

Zo verklaarde u dat het in Griekenland moeilijk was om (vast) werk te vinden en u de meeste tijd werkloos was (zie CGVS, p.7). Uit uw verklaringen blijkt echter wel degelijk dat u toegang had tot de arbeidsmarkt in Griekenland. Zo werkte u vaak één à twee dagen per week, weliswaar in het zwart (zie CGVS, p.7). Uit niets blijkt dus dat u bij terugkeer naar Griekenland er niet opnieuw toegang tot de arbeidsmarkt zou hebben om in uw (financiële) noden te kunnen voorzien. Uit objectieve informatie blijkt bovendien dat personen die na 31 december 2020 een aanvraag voor internationale bescherming indienen in Griekenland automatisch een AFM-nummer krijgen wanneer ze hun kaart als verzoeker van internationale bescherming krijgen (Cfr. Begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Toegang tot documenten en sociaaleconomische rechten, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, p. 18, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; Greece Refugee Info, 17 november 2022, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985668588951>). Het CGVS wijst erop dat het fiscaal registratienummer toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het fiscaal registratienummer (AFM) blijft geldig zolang de verblijfsvergunning (ADET) ook geldig is (Ibidem). Als de verblijfsvergunning (ADET) verloopt, wordt het fiscaal registratienummer (AFM) gedeactiveerd totdat de verblijfsvergunning (ADET) wordt verlengd (Ibidem).

In dit geval hebt u uw verzoek om internationale bescherming na 31 december 2020 ingediend. Daarom moet worden opgemerkt dat u, toen u in Griekenland was, een fiscaal registratienummer had waarmee u toegang had tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Dit bevestigt u zelf ook (zie CGVS, p.10). Het Commissariaat-generaal is daarom van mening dat u bepaalde stappen hebt kunnen ondernemen om werk te vinden en in uw levensonderhoud te voorzien. Echter er dient opgemerkt te worden dat u in Griekenland niet al de van u te verwachten stappen heeft gezet om er de kans op werk te vergroten. Immers gevraagd naar welke stappen uzelf ondernam om tot werk te komen, geeft u zelf aan niet geregistreerd te zijn als werkzoekende of enig interimkantoor te hebben bezocht (zie CGVS, p.8). U komt niet verder dan te zeggen dat u ‘de arbeidskantoren van de overheid’ aansprak, maar ze u daar gewoon wegstuurden daar u geen Griek was (zie CGVS, p.7). Voorts zegt u naar kantoren binnen fabrieken geweest te zijn, echter u kan geen enkele naam van zo’n dergelijke fabriek opgeven en wederom komt u ook hier niet verder dan zeggen dat ze u wegstuurden daar u een Arabier bent (zie CGVS, p.8). Gevraagd of u eventueel werk via andere Palestijnse kennissen kon vinden, antwoordt u wederom zeer algemeen en stereotiep als zou ‘geen enkele Palestijn die er woont, een job hebben’ (zie CGVS, p.8). Ten slotte gevraagd naar een eventuele registratie als werkzoekende, zegt u dat u zelfs geen afspraak kon maken bij de gemeente, en als u een tolk meenam deze werd uitgescholden aan het onthaal en u wederom zonder meer werd buitengejaagd (zie CGVS, p.8). Het feit dat u telkenmale niet verder komt dan te zeggen dat u overal zomaar werd weggestuurd omdat u een Arabier was, zelfs door de bevoegde instanties en u hierbij geen bijkomende verklaringen kan geven terwijl u telkens in concreto werd bevraagd naar de door u gezette stappen, alsook dat alle Palestijnen die in Griekenland verblijven geen werk hebben, maakt het CGVS van oordeel dat deze verklaringen van uwentwege weinig doorleefd en weinig geloofwaardig overkomen. Dat u zich niet liet registreren als werkzoekende, u geen interimkantoren hebt bezocht en uw verklaringen aangaande de

geweigerde hulp vanwege de instanties niet geloofwaardig worden geacht, doet dan ook besluiten dat u niet de van u verwachte stappen heeft gezet om in Griekenland uw kans op het vinden van werk te vergroten. Daar waar u verklaarde dat u als begunstigde van internationale bescherming dakloos was en u altijd in verlaten woningen verbleef (zie CGVS, p.8), dient er vooreerst opgemerkt te worden dat u tegenstrijdig te noemen bent in uw verklaringen aangaande uw woonst in Griekenland, waardoor er moeilijk geloof gehecht kan worden aan het feit als zou u gedurende uw gehele verblijf in Griekenland dakloos zijn geweest. Immers u verklaart dat u bij aankomst in het opvangcentrum van Samos verbleef, en hier werd buitengezet nadat u uw vluchtelingenstatus en verblijfsvergunning verkreeg (zie CGVS, p.6). U zou naar eigen zeggen dit document pas ontvangen hebben in mei of juni 2023, waardoor het CGVS hieruit afleidt dat u tot dan in het opvangcentrum verbleef (zie CGVS, p.7). Echter even later tijdens het persoonlijk onderhoud verklaart u dan weer dat u de verblijfsvergunning pas verkreeg in Kreta, toen u reeds het opvangcentrum had verlaten (zie CGVS, p.7). U biedt met andere woorden geen zicht op de duur van uw verblijf in het opvangcentrum waardoor het CGVS twijfels heeft aangaande uw woonstsituatie in Griekenland. Bovendien moet worden vastgesteld dat u hier bovendien niet al de van u te verwachten stappen heeft gezet om er de kans op het bekomen van een woonst te vergroten. Immers waar er vooreerst reeds getwijfeld wordt aan de lengte van uw verblijf in het opvangcentrum en aldus de mogelijkheden die u had om uw vertrek voor te bereiden en woonst te zoeken, werd u bovendien gevraagd naar de concrete stappen die u zou hebben ondernomen om aan een woonst te geraken, alwaar u ontwijkend op antwoordt en begint over uw pogingen om aan werk te geraken (zie CGVS, p.9). U stelt dat u met behulp van een advocaat de gemeente, waar u verbleef, zou hebben aangesproken voor hulp maar er geen woningen waren voor u (zie CGVS, p.9). Ook zou u bij universiteiten naar advertenties voor woonst hebben gekeken, echter aangezien u geenszins de doelgroep van deze advertenties betreft, is dit weinig nuttig te noemen (zie CGVS, p.9). Dat u niet verder kan duiden of u bij de bevoegde instanties in eigen persoon bent langs geweest en nergens aanhaalt in uw verklaringen als zou u immokantoren hebben bezocht, stelt het CGVS vast dat u niet de van u verwachte stappen hebt ondernomen om aan woonst te geraken, waardoor uit niets blijkt dat u bij terugkeer naar Griekenland geen toegang tot huisvesting zou kunnen krijgen.”

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. Ook indien aangenomen zou kunnen worden dat hij wel degelijk reeds in februari 2023 het opvangcentrum verlaten had, dient immers te worden opgemerkt dat uit het dakloosheidsattest niet blijkt en dat verzoeker niet aantoonde dat hij daarna in Griekenland steeds dakloos zou zijn geweest en op straat en in verlaten huizen zou hebben geleefd. Hoe dan ook blijkt uit het voorgaande duidelijk dat verzoeker gedurende deze periode niet al de van hem te verwachten stappen zette om de kans op het bekomen van een woning te vergroten.

Voor het overige beperkt verzoeker zich er inzake de voormelde motieven toe boudweg en op eenvoudige en algemene wijze te poneren dat hij nooit hulp kreeg die leidde tot een degelijke tewerkstelling of huisvesting en dat hij moest terugvallen op gevaarlijk en onbetaald zwartwerk. Hiermee doet verzoeker aan de voormelde, concrete, pertinente en terechte motieven inzake zijn mogelijkheden en gebrek aan pogingen teneinde zich toegang te verschaffen tot de nodige werkgelegenheid en huisvesting geenszins afbreuk.

Derhalve blijven de voormelde motieven onverminderd gelden.

Tevens wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld:

“Bovendien blijkt dat u een ondernemende en zelfredzame man bent die (al dan niet met de hulp van derden) financiële mogelijkheden had. Zo maakte u sinds de toekenning van uw internationale beschermingsstatus in Griekenland meerdere reisbewegingen waarbij u vanuit Samos naar Matalini reisde, verder naar Athene reisde om er uw Griekse verblijfskaart en reispas te gaan ophalen, nadien nog in Kreta verbleef en u uiteindelijk naar België reisde met het vliegtuig (zie CGVS, p.6,7 en 10). Ook blijkt dat u in België reeds werk hebt gevonden en u samen met andere collega's in een appartement verblijft (zie CGVS, p.3). U geeft zelf aan dat u gedurende uw verblijf in Griekenland ook financiële hulp kreeg van uw familieleden, meer bepaald uw tante (zie CGVS, p.9). Aansluitend kan er nog op gewezen worden dat u tevens in Griekenland over een min of meer uitgebreid netwerk beschikte dat u ondersteunde. Zo blijkt onder meer dat u nadat u in Griekenland een internationale beschermingsstatus werd toegekend, u door kennissen werd verteld waar u uw documenten kon bekomen (zie CGVS, p. 7). Kennissen regelden ook een advocaat voor u om bij de gemeente naar werk en onderdak te vragen (zie CGVS, p.9) en u geeft ten slotte aan dat u samen met vijf andere vrienden ergens verbleef en jullie elkaar financieel steunden (zie CGVS, p.9). Bijgevolg blijkt uit niets dat u bij terugkeer naar Griekenland niet opnieuw door uw netwerk zou gesteund worden.”

Verzoeker slaagt er niet in deze motieven te ontkrachten. Hij toont niet aan dat zijn tante, die in België woont, en zijn neef in Duitsland (administratief dossier, npo, p.9) hem niet langer zouden kunnen ondersteunen. Verder slaagde hij er in het verleden reeds in zich in Griekenland te omringen met en beschikte hij in Griekenland over een min of meer uitgebreid netwerk aan kennissen en vrienden dat hem ondersteunde en toont hij niet aan dat zulks niet langer het geval zou zijn. Ook slaagde hij erin binnen Griekenland zelfstandig meerdere reisbewegingen te maken en herhaald van locatie te verhuizen. Verder kon hij naar België reizen met het vliegtuig. Bovendien vond hij in België zijn weg naar (hulp bij het zoeken en vinden van) de nodige procedures, het nodige werk en een woonst. Dient dan ook te worden opgemerkt dat verzoeker een volwassen man is en dat van hem, dit mede gelet op de voormelde vaststellingen, de nodige zelfredzaamheid mag worden verwacht. Verzoeker toont *in concreto* geenszins aan dat of waarom van hem,

dit gelet op zijn profiel en rekening houdende met de hoger aangehaalde en in de bestreden beslissing gedane vaststellingen, niet zou mogen worden verwacht dat hij terugkeert naar Griekenland en dat hij zijn rechten als persoon die internationale bescherming geniet aldaar doet gelden. Dit geldt nog des te meer daar verzoeker zelf kennelijk naliet om in Griekenland een doorgedreven poging te ondernemen om zichzelf op een duurzame wijze in dit land te vestigen en te integreren. In de bestreden beslissing wordt in dit kader namelijk met reden opgemerkt:

“Daarenboven blijkt uit uw verklaringen dat Griekenland niet uw eindbestemming was. Zo verklaarde u dat u bij uw vertrek uit Gaza reeds van plan was om naar België te komen (zie CGVS, p. 6). Uit dergelijke verklaringen kan geenszins een wil en intentie om in Griekenland een duurzaam leven en een toekomst uit te bouwen, worden afgeleid.”

Verzoeker voert bovendien niet één concreet en dienstig argument aan ter weerlegging van de volgende, in de bestreden beslissing opgenomen motieven:

“Waar u nog aanhaalde bij DVZ niet te weten of u al dan niet over een nummer bij de sociale zekerheid (AMKA) beschikt (zie DVZ, vragenlijst M-status Griekenland) en u ook bij het CGVS niet lijkt te weten of u dit al dan niet in uw bezit heeft (zie CGVS, p.9 en 10) wijst het Commissariaat-generaal erop dat personen die internationale bescherming genieten, om een sociale zekerheidsnummer (AMKA) te verkrijgen, zich binnen een maand na de afgifte van hun verblijfsvergunning (ADET) naar een dienstverleningscentrum voor de burger moeten begeven om hun voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA) om te zetten in een sociaalzekerheidsnummer (AMKA). Objectieve informatie wijst niet op bijzondere problemen bij het voltooien van deze procedures (AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, blz. 19, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL in maart 2024 (beschikbaar op: https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf).

Deze informatie toont aan dat zelfs als u deze stappen niet had ondernomen, en als u dus de stappen moet ondernemen die nodig zijn in geval van terugkeer om er een te verkrijgen, u niet verstoken zou zijn van toegang tot gratis gezondheidszorg, op voorwaarde dat u naar een openbaar ziekenhuis of medisch centrum gaat (“If you do not have an AMKA, but you have a prescription from a doctor at a public hospital or medical centre, even if it is hand written, you can get your medicines for free from the pharmacy at the hospital where the doctor provided the prescription”) UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare, beschikbaar op : <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare/>; AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Refugee.info Greece - Health care without a social security number (PAAYPA or AMKA) van 29 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985632313623>). Psychologische en psychiatrische gezondheidszorg is ook gedekt: mensen die noch een voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA), noch een sociaalzekerheidsnummer (AMKA) hebben, kunnen gratis psychiatrische en neurologische geneesmiddelen krijgen als deze worden voorgeschreven door een psychiater of neuroloog die werkzaam is in een openbaar of particulier ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorgeenheden of -centra (UNHCR - Information Guide for Beneficiaries of International Protection - beschikbaar op : https://migrant-integration.ec.europa.eu/system/files/2023-10/Information%20Guide%20for%20Beneficiaries%20of%20International%20Protection_Eng.pdf).

Bijgevolg, en gelet op het feit dat u zich niet beroept op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen (zie supra), is het Commissariaat-Generaal van oordeel dat u niet hebt aangetoond dat u, in geval van terugkeer naar Griekenland, zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.”

Deze motieven vinden steun in het dossier en zijn pertinent en terecht. Verzoeker weerlegt de vaststelling niet dat hij niet eens blijkt te weten of hij al dan niet over een AMKA-nummer beschikt. Verder blijkt uit het geheel van de voorliggende informatie geenszins dat, zo zulks niet het geval zou zijn, het voor verzoeker onmogelijk zou zijn om indien hij daartoe de nodige stappen zou zetten een AMKA-nummer te bekomen. Derhalve blijven de voormelde motieven onverminderd gelden.

Verzoeker laat de bestreden beslissing in wezen eveneens volledig onverlet waar gemotiveerd wordt:

“Waar u zich beperkt tot de algemene verwijzing dat begunstigden van internationale bescherming in Griekenland het slachtoffer worden van discriminatie, racisme of haatmisdrijven waarvoor er géén bescherming voorhanden zou zijn (zie CGVS, p.14), volstaat dit niet om het vermoeden met betrekking tot de eerbiediging van uw grondrechten en aanwezigheid van een effectieve en gelijkwaardige bescherming te weerleggen. U maakt géén melding van concrete, soortgelijke incidenten die u persoonlijk zijn overkomen als begunstigde van internationale bescherming, laat staan van het gegeven dat u zich als gevolg hiervan zou

hebben moeten wenden tot de daar aanwezige autoriteiten. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij terugkeer.

Waar u ten slotte verwijst naar de mishandeling door de politie die u onderging bij aankomst (zie CGVS, p.15 en 16), dus vooraleer er u de status internationale bescherming werd verleend, moet worden opgemerkt dat deze feiten zich situeren op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context. Bijgevolg is deze situatie niet zonder meer representatief voor de kwalificatie en beoordeling van uw situatie als begunstigde van internationale bescherming nadien, aan wiens status, overeenkomstig het recht van de Unie, diverse rechten en voordelen verbonden zijn.

Wat uw situatie als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland betreft, moet daarenboven worden benadrukt dat u geen concrete, soortgelijke ervaringen doet gelden."

Ook deze motieven vinden steun in het dossier en zijn pertinent en terecht. Gezien verzoeker deze niet op dienstige wijze aanvecht, blijven zij onverminderd overeind.

Gelet op het voorgaande, kan worden aangenomen dat verzoekers grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, dat hij bij machte is om zijn rechten aldaar op een gedegen wijze te doen gelden en uit te oefenen en dat de aldaar aanwezige autoriteiten in staat zijn om hem, bij eventuele problemen dienaangaande en op zijn verzoek, een effectieve en gelijkwaardige bescherming en bijstand te bieden. Verzoeker toont derhalve niet concreet aan dat hij, zo hij hiertoe in Griekenland, eventueel met de hulp van de Griekse autoriteiten en/of de aldaar aanwezige hulporganisaties en netwerken, een ernstige en doorgedreven poging zou ondernemen, bij eventuele toekomstige problemen en/of een mogelijke gebrekkige toegang tot de nodige huisvesting, tewerkstelling, gezondheidszorg en voorzieningen, verstoken zou blijven van de nodige bescherming, bijstand en ondersteuning. Zo toch aangenomen zou kunnen worden dat verzoekers toegang tot de nodige bescherming, bijstand en ondersteuning ondanks de rechten waarover hij beschikt en die aan zijn internationale beschermingsstatus verbonden zijn dermate bemoeilijkt zou worden of onmogelijk zou worden gemaakt, *quod non*, dan nog dient verder te worden opgemerkt dat verzoeker geenszins aantoont dat dit (louter) zou kunnen worden toegeschreven aan zijn hoedanigheid van begunstigde van internationale bescherming of zijn nationaliteit. Evenmin toont hij, zo zulks al aannemelijk zou zijn, aan dat hij in dit kader zijn rechten in Griekenland niet zou kunnen afdwingen aan de hand van de mogelijkheden die de vigerende Griekse wetgeving en de Europese regelgeving hem daartoe bieden.

Dat verzoeker, zo hij hiertoe bij een terugkeer naar Griekenland een ernstige en doorgedreven poging zou ondernemen, verhinderd zou worden om, dit eventueel met de hulp en ondersteuning van zijn tante en zijn neef, zijn persoonlijke netwerk en de in Griekenland aanwezige autoriteiten, organisaties en netwerken, zijn meest fundamentele grondrechten uit te oefenen, en dit in zulke mate dat de hoger aangehaalde, bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereikt zou zijn en dat hij persoonlijk zou worden geconfronteerd met een zeer verregaande materiële deprivatie waardoor hij in een situatie zou dreigen terecht te komen die dermate ernstig is dat zijn toestand op zich kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling, is aldus in het geheel niet aangetoond.

De Raad benadrukt te dezen dat Griekenland als EU-lidstaat gebonden is aan het EU-acquis dat voorziet in (minimum)normen inzake rechten en voordelen die verbonden zijn aan verzoekers beschermingsstatus en waarvan hij gebruik kan maken. Aldus kan er worden vanuit gegaan dat de fundamentele rechten van de verzoekende partij er verzekerd zijn, dat de geboden bescherming in wezen doeltreffend is, dat Griekenland het non-refoulement beginsel naleeft en dat de levensstandaard van de verzoekende partij in Griekenland niet gekwalificeerd kan worden als zijnde vervolging of ernstige schade. Verzoeker slaagt er, mede gelet op het voorgaande, geenszins in om het tegendeel aan te tonen. Hij toont niet concreet aan dat de levensomstandigheden waarin hij in Griekenland zou terechtkomen een schending uitmaken van zijn fundamentele rechten en brengt geen argumenten bij die een overtuigende, concrete aanwijzing vormen van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in zijner hoofde en ten overstaan van Griekenland. Er zijn evenmin aanwijzingen dat de verzoekende partij verhinderd zou zijn om opnieuw tot het grondgebied van Griekenland te worden toegelaten. Verzoekers situatie als persoon die internationale bescherming geniet verschilt bovendien fundamenteel van de situatie van de persoon die om internationale bescherming verzoekt. Als persoon die internationale bescherming geniet, heeft hij binnen de EU immers een specifieke bescherming tegen refoulement. Overeenkomstig het recht van de EU zijn er ook een verblijfsrecht en diverse rechten en voordelen op het gebied van toegang tot werk, sociale bescherming, gezondheidszorg, onderwijs, huisvesting en integratie verbonden met zijn status. Het feit dat de algemene economische toestand in de lidstaten van de EU verschillend is, ondermijnt deze vaststelling niet. Niet alle ingezetenen van de EU hebben een gelijkwaardige toegang tot huisvesting, werk en andere sociale infrastructuur. Dit geldt ook voor personen die internationale bescherming binnen de EU genieten. De vaststelling dat er verschillen bestaan tussen de lidstaten van de EU in de toekenning van rechten aan personen die internationale bescherming genieten, en de mate waarin zij deze rechten kunnen doen gelden, houdt in hoofde van de verzoekende partij op zich geen vervolging in overeenkomstig artikel

48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade overeenkomstig artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De door verzoeker neergelegde stukken en documenten, zoals opgenomen in de map 'documenten' in het administratief dossier, kunnen omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoeker overigens in het geheel niet worden weerlegd of betwist, tot slot geen afbreuk doen aan de hoger gedane vaststellingen. Deze redenen worden, gezien verzoeker deze niet weerlegt of betwist, door de Raad overgenomen en luiden als volgt:

"Uw documenten vermogen geenszins bovenstaande beslissing in positieve zin om te buigen. Immers de door u neergelegde identiteitsdocumenten en documenten van Gaza tonen hoogstens uw identiteit en herkomst aan alsook uw situatie in Gaza, zaken dewelke geen invloed hebben op bovenstaande beslissing. Aangaande de foto's van uw verblijf in Griekenland in het opvangcentrum dient er opgemerkt te worden dat deze betrekking hebben op de situatie vooraleer er u internationale bescherming werd verleend, en moet worden opgemerkt dat deze feiten zich situeren op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context. Bijgevolg is deze situatie niet zonder meer representatief voor de kwalificatie en beoordeling van uw situatie als begunstigde van internationale bescherming nadien.

Aangaande de foto's van uw hoofd die de mishandeling door de politie moeten aantonen, dient er vooreerst te worden vastgesteld dat hieruit weinig kan worden afgeleid. Ten eerste is het überhaupt niet mogelijk uit deze foto's een kwetsuur af te leiden, en zelfs indien dit het geval was, kunnen deze foto's geenszins de oorzaak en/ of dader(s) van deze mogelijke kwetsuur duiden.

Ten slotte zijn er nog de dakloosheidsattesten die u neerlegt. Echter hier valt enkel uit op te maken dat u gedurende een welbepaalde tijd in huisvesting zonder water en elektriciteit zat (zie vertaling documenten toegevoegd aan documentenmap) en vormt dus geen bewijs als zou u gedurende uw gehele verblijf in Griekenland onafgebroken op straat hebben verbleven. Aldus kunnen deze documenten bovenstaande vaststellingen niet wijzigen."

4.8. Gelet op het voorgaande, heeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen met recht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van verzoekers verzoek om internationale bescherming op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet en dient het beroep te worden verworpen.

4.9. Verzoeker kan met zijn verwijzing naar rechtspraak die in het verleden werd geveld door de Raad en een beslissing van een Duitse rechtbank geenszins afbreuk doen aan hetgeen voorafgaat. Dient immers te worden opgemerkt dat de precedentenwerking niet wordt aanvaard in het Belgische recht. De rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en van een Duitse rechtbank heeft te dezen geen precedentwaarde en elk dossier wordt individueel beoordeeld. Ieder verzoek om internationale bescherming wordt daarbij afzonderlijk en op individuele wijze onderzocht en beoordeeld, rekening houdend met de concrete situatie in het land van herkomst alsook met de individuele elementen zoals aangebracht door de verzoeker om internationale bescherming. Bovendien betreft het steeds de beoordeling van de situatie in het land van herkomst zoals deze bestaat op het ogenblik van de beslissing inzake het verzoek om internationale bescherming. De appreciatie van de feiten in het licht van de bestaande situatie in het land van herkomst gebeurt in elk stadium van het verzoek om internationale bescherming. Feiten en elementen eigen aan elk concreet verzoek om internationale bescherming zijn bepalend bij de beoordeling van het dossier.

4.10. In acht genomen hetgeen voorafgaat, is verzoekers verwijzing naar en betoog inzake de toestand in en zijn nood aan internationale bescherming ten aanzien van zijn land en regio van herkomst verder niet dienstig.

4.11. Verzoeker toont voor het overige niet aan dat en op welke wijze het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel *in casu* en door de bestreden beslissing zouden zijn geschonden. Derhalve wordt ook de schending van deze beginselen door verzoeker niet op dienstige wijze aangevoerd.

4.12. De Raad ziet gelet op het voorgaande tot slot geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien oktober tweeduizend vijftientig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT